

POLITIKAI HELYZETKÉP

Az imperialista tábor nehézségei egyre súlyosabbak. Bűvös körről van itt szó. Fokozódik a gyarmatok fosztogatásából nyert lehetőség az „anyaország” munkásosztályának megvesztegetésére. Romlik a munkásosztály helyzete az „anyaországban”: nő a forradalmi küzdelem a tőkés hatalom megdöntésére. Nő a forradalmi válság otthon: csökken a gyarmatokon bevethető fegyveres erő, mert a rendőrök a hazai „rendfenntartás” feladataira vannak igénybevéve. Így viszont kedvezőbb körülmények közé kerül a gyarmati népek szabadságmozgalma. A kör bezárult.

Nem ez az egyetlen bűvös kör, melyben az imperialisták fognak.

Ime még egy. Fokozódik a gazdasági válság: nő a tömegek nyomora. A megoldhatatlan válságproblémák megoldására a régi módszert vélik a tőkéskek legalkalmasabbnak: háború útján kifosztani más népeket s a zsákmányból koncolt vetni az éhezőknek. A háborúra készülve fokozzák a haditermelést. A haditermelés fokozása érdekében növelik az adókat: nő a tömegek nyomora; az államháztartás hiányait papírpénz kibocsátással, infláció felidézésével akarják megoldani: ez ismét csak a tömegek nyomorát fokozza. A tömegek elnyomordása pedig még inkább a forradalom felé sodorja azokat.

Ilyen bűvös kör az is, hogy a háborúhoz szövetségesek kellenek. A szövetségesek azonban a tőkéskek számára másrészt arra valók, hogy az erősebb tőkés állam rájuk hárítsa a maga nehézségeit. A nehézségekkel együtt, az amerikai gyarmatosító módszerekkel együtt azonban törvényszerűen meggyorsul ezen országok népeinek forradalmi fejlődése, meggyorsítja a függetlenségi harc is, amit a gyarmatosítók tevékenysége hívott ki maga ellen. Így a szövetségesek biztosítása helyett a szövetségesek meggyöngítése következik be.

Számos ilyen bűvös kör van. Az imperializmus válságából nem vezet kiút.

Az USA koreai támadása nem egyéb, mint kalandos, eleve meghiusulásra ítélt kísérlet e bűvös körök megszakítására.

Korea a Japánból Ázsiába vezető híd. Az amerikai imperializmus átvette a megsemmisített japán imperializmus csódtömegével a Koreáért folyó háborúk örökét, mint ahogy átvette a Kína meghódításáért folytatott harc örökét is.

Az örökös nem tanult az örökhagyó példájából, 6 milliárd dollárt vesztet a kínai kísérleten s lényegében ellátta fegyverrel a kínai népet.

Nem tanult azonban saját példájából sem. Felfegyverezte Li-Szin-Mant, a koreai Csang-Kaj-Seket, aki megismételte a fegyverek „átadását” a Nép-hadseregnek.

Az imperialisták ezáltal arra kényszerültek, hogy szakítsanak eddigi politikájukkal, mely az idegen népek felfegyverzéséből s azok harcbevételéből állt s maguk erejével kísérelték meg javítani a helyzeten.

Mint ismeretes, súlyos leckét kaptak a hős koreai néptől.

Bár a koreai kérdéssel ugyanezen szám más helyén részletesen foglalkozunk, érdemes itt egy kérdést újra felvetni: mi a koreai győzelem titka?

Az okok közül kiemelkedő a következő: Korea kettészakítása révén szinte kísérletli helyzet keletkezett: északon a népi demokratikus erők kibontakozása, délen a legkegyetlenebb gyarmati elnyomás valósult meg. A harc Korea egységéért folyt: északi vagy déli alapon. Az amerikai imperializmus serpenyőbe ve-

tette saját katonai erejét is. Hasztalan: a népi demokratikus fejlődés tényei hőso-
ket neveltek a koreai szabadságharcosokból.

Korea helyzete nem egyedülálló a világon. Ellenkezőleg. A 29 milliós, ipari-
lag elmaradott Korea esete nagyon tanulságos a több mint 60 milliós Német-
ország, Európa egyik legfejlettebb ipari országának népe számára. Nyugaton
imperialista megszállás, a földbirtokosok érintetlen hatalma, pangó ipar,
munkanélküliség, gyarmati kizsákmányolás; — keleten a független Német Demokra-
tikus Köztársaság, növekvő jólét, földosztás, demokratikus szabadságjogok, terv-
gazdálkodás.

A NÉMET NÉP egésze előtt ugyanaz a kérdés vetődik fel, mint a koreai
nép előtt. Harc a német egységért: keleti vagy nyugati alapon.

A német Li-Szin-Mán, Adenauer úr fegyvereket kap az USA-ból. Körül-
belül félmillió német áll nyugaton fegyverben. Milyen sors várhat ezekre a fegy-
verekre, kiszámítható Kína, Korea példája alapján.

Grotewohl, a Német Szocialista Egységpárt Központi Vezetőségének elnöke
hangsúlyozta: „A legfontosabb aktuális feladat a békéért folytatott küzdelem, s a
harc a demokratikus Németország nemzeti felszabadításáért és egységéért.”

Az egész világon fokozódik az imperialisták elleni küzdelem. Ebben a harc-
ban az amerikai imperialisták egyre kevésbé számíthatnak szövetségeseikre. A
koreai háború során kiderült, hogy a csatlósok egész sora tagadta meg a fegy-
veres segítséget az USA-tól..

Azt jelenti ez, hogy az USA békésebb politikát fog folytatni?

Egyáltalán nem. Ellenkezőleg. Az USA meg fogja továbbra is kísérelni,
hogy megvásároljon minden politikai söpredéket és a saját céljaira használja
fel őket.

Ezért folyósított az USA 100 millió dolláros kölcsönt Francónak.

Ezért küldenek az imperialisták fegyverszállítmányokat, amerikai, angol,
francia, német fasiszta tiszteket Titónak. Jugoszlávia 1 millió főnyi haderőt tart
fegyverben. Lázasan épülnek a repülőterek, a Trieszt—Zágráb—Belgrád stratégiai
út. Titó kormánya a költségvetés 51 százalékát költi hadicélra.

Az imperialisták céljaik megvalósítására világszerte mozgósítják a jobboldali
szociáldemokratákat és a klerikális reakciót is.

Elég azonban figyelembe venni a világszerte növekvő békemozgalmat, a
francia szénbányászsztrájkot, a belga király visszatérésével kapcsolatban kirob-
bant tömegmozgásokat, mindezek az események azt mutatják, hogy egyrészt
mind kevésbé sikerül a tömegeket félrevezetni, másrészt mind nehezebben tudnak
az imperialisták segédszervezeteket verbuválni.

Ezért fokozódik mindenütt az imperialista táborban a nyílt erőszak, a lep-
zetlenül terror szerepe. És ezért nyernek egyre nagyobb jelentőséget az USA-nak
magának a belső nehézségei.

Ami az USA-t illeti, a háborús fegyverkezés fokozódása ellenére az ipari ter-
melés egy esztendő alatt 8,3 százalékkal csökkent. A tőke összpontosulá-
sára jellemző, hogy 1949-ben 480.000 kis- és középvállalkozó ment tönkre.
Az USA nemzeti jövedelme egy év alatt 6 és fél milliárd dollárral esett. A
munkanélküliek száma a kedvezőbbre javított hivatalos adatok szerint is 6 év
alatt meghétszereződött. A munkabérek nem változtak, míg az élelmiszerárak tíz
év alatt megháromszorozódtak. A parasztság jövedelme 1949-ben egyötödével
kisebb lett.

Ugyanakkor például a General Motors vállalat ez év első felében
272,882.000 dollár tiszta jövedelmet, a Standard Oil 60,400.000 dollárt, a Betle-
hem Steel 57,241.000 dollárt profitált.

Ezek a számok a tömegek politikai öntudatának fokozódásában tükröződnek vissza. Erre viszont az imperialisták kormánya börtönnel, rendőrterrorral felel. Nemcsak a kommunistákat, nemcsak a demokrata politikusokat üldözik, hanem számos esetben tartóztatták le a békeivék terjesztőit is Kaliforniában rendbontás Georgiában rendzavarás, Alabamában csavargás ürügyével

Az USA tőkés urai háborút akarnak, a dolgozók békét akarnak. A háború készülődés érdekében a dolgozók adóit 10 év alatt hétszeresére emelte a kormány, miközben a nagyvállalatok adóit leszállították.

A válság, a belső nehézségek fokozottan jelentkeznek az USA szövetségeseinél. Franciaországban a dolgozókat sújtó adók a háború előttinek harmincszorosára nőttek. Nyugat-Németországban a munkanélküliek száma 100 százalékkal nőtt, a kenyér ára pl. Hamburgban 10 százalékkal emelkedett. A francia munkanélküliek száma 56 százalékkal lett több. Ausztriában a csődök száma megduplázódott, az élelmiszerárak 40—50 százalékkal emelkedtek.

A koreai események azt is mutatják, hogy az amerikai tőke vadállati kegyetlenkedése már nemcsak az „ellenséges” polgári lakosságra terjed ki, hanem amerikai katonák tömeges felkoncolására is. Emellett figyelemreméltó, hogy az USA nagytőke egyik lapja a Barrons Weekly megírta, hogy általában az amerikai külpolitika vezetése „a külügyminisztériumi (State departement) ügyetlen és esetlen kezéből átment a hadügyminisztérium (Pentagon) nyers és kemény férfi kezébe.”

Az elmondottakból következik, hogy az imperialista provokációk továbbra is folytatódni fognak. Ezek a provokációk nem fognak számot vetni a katonai lehetőségekkel, kalandor jellegűek lesznek.

A mind kapkodóbb, erőszakosabb és egyre kalandosabb imperialista politikával szemben áll a béketábor szilárd és nyugodt, egységes békepolitikája. Amíg az imperialista politika a belső ellentmondások megoldhatatlan bűvös köreit tükrözi vissza, a béketábor politikája a tervszerűen fejlődő, növekvő szocializmus erejét.

A Szovjetunió és a népi demokráciák tervjelentései azt mutatják, hogy ezekben az országokban a nemzetgazdaság hatalmasan fejlődik. A Szovjetunió ipara egy év alatt 21 százalékkal növelte termelését, Bulgária 23 százalékkal, s a magyar gyáripár 34.3 százalékkal. (Természetesen a százalékarány nem tükrözi vissza a valóságot, mert a szovjet ipari termelés 1 százalékos emelkedése sokszorosa pl. a magyar ipari termelés 1 százaléknak.) Mindezek az országok első sorban a nehéziparukat fejlesztik. Így pl. Romániában a traktorgyártás egy év alatt több, mint megduplázódott. Vagy nálunk a mozdonygyártás növekedett kétszeresére.

Ezekben az országokban az ipar egyre inkább a Szovjetunió mintáját alapul vevő magas technikai fejlettségű, nagyüzemi mezőgazdaságra kezd támaszkodni. Ezt mutatják a szövétkezeti mozgalom sikerei.

Ezekben az országokban a hatalom egyre szélesebb dolgozó tömegek kezébe megy át s így egyre szélesebb tömegek nevelődnek igen magas fokú öntudatra. Erre mutat a tanácsok megszervezése és megválasztása a népi demokráciákban és így hazánkban is.

Hazánkban a normarendezés sikere, a gabonabegyűjtő versenyek mutatják, hogy milyen hatalmasan növekszik a dolgozó nép látóköre. Erre mutat különben a koreai nép megsegítésére napok alatt összegyűlt 12 millió Ft és erre mutat a koreai hét is, az ipari munkásosztály többtermelési felajánlásai.

Látjuk tehát, hogy a béketábor ereje népeinek tervszerű, szocialista gazdaságán, a kölcsönös gazdasági segítségen és különösen a népek fejlett politikai és erkölcsi öntudatán alapul. E tábor-élén a dicső Szovjetunió halad s példája nyomán mind szélesebb körben bontakozik ki a szocializmus diadala.

Ez a fejlődés — természetesen — az ellenség ügynökeivel s az ellenséges osztályok maradékaival vívott küzdelemben megy végbe. A titóista kémek elleni perek, mint legutóbb a romániai, a klerikális reakció kémszervezeteinek leleplezése, mint legutóbb Csehszlovákiában, mutatják, milyen elkeseredett és ravasz ellenség igyekszik fejlődésünk útjába állni.

Nálunk a normarendezés során jött elő különös élességgel a jobboldali szociáldemokraták szervezett aknamunkája. Pártunk rámutatott, hogy a szak-szervezetek vezetőinek egész sora került a jobboldali szociáldemokraták befolyása alá.

Ahol a jobboldali szociáldemokraták tevékenysége megerősödik, ott megerősödik a klerikális reakció is. Ugyancsak Pártunk leplezte le ennek a támadásnak a jelentőségét és súlyát.

A harc a dolgozók szocialista öntudatáért folyik s az ellenség ezen a fronton támad. A fokozott, tervszerű munka a béketábor megerősödésének, biztonságának, növekvő jólétének alapja. A jobboldali szociáldemokraták ezért az egyéni utat követő, a jövővel és néppel nem törődő boldogulást hirdetik, a klerikális reakció ugyanakkor még a bizonytalanságot és az erőnkben való kételkedést.

Nálunk — mint a többi népi demokráciában is — a munkásosztály nagy többsége, különösen a fiatalság, szervezetten szembefordul az ellenség ügynökeivel, a jobboldali szociáldemokratákkal és a klerikális reakcióval. A klerikális reakció fokozódó talajvesztése tükröződik vissza az alsó papság tömeges állásfoglalásában a nép ügye mellett s a püspökök imperialistabarát tevékenysége ellen.

A titóista provokátorok számára a délszláv falvak dolgozóinak gyűlései adnak feleletet, akik szabadságukat, s különösen nemzeti szabadságukat szegezik szembe a gyarmati sorban élő jugoszláv nép rabtartóinak nacionalista politikájával.

A néphadsereg feladata az, hogy a katonai kiképzés fokát magasra emelve biztosítsa az ellenség jobboldali szociáldemokrata és klerikális ügynökségének bomlasztó kísérletezésével szemben a fegyveres erő politikai és erkölcsi szilárdságát.

Ezen a téren a jobboldali szociáldemokraták befolyása különösen a lazaság, szervezetlenség, anarchista fegyelmezetlenség irányában, a hamis, túlzott béke-illúziók felkeltésének irányában igyekszik érvényesülni.

A politikai helyzetből tehát az következik, hogy számolni kell az imperialista ellenség provokációival és számolni kell ügynökségének bomlasztó tevékenységével. Néphadseregünkre ezért a következő feladat hárul: fokozni kell politikai és erkölcsi fejlődésünket, szorosabbra kell zárni sorainkat Pártunk vezetése nyomán és kiképzésünk színvonalának állandó emelésével kell elérnünk, hogy az imperialisták minden esetleges provokációjára a koreai hősök példája szerint felelhessünk.